

Bin Dokuz Yüz Seksene Doğru Doksan Beşinci Bölüm

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 28 Şubat 2017

İş yerinde ki huzurlu günler devam ediyordu. Artık arkadaşlarıma iyice alışmıştım, güler yüzleri ile Danışma da görevli Fatoş ve Nuray, O günlerde başka bir Müdürlükten tayinle gelen ve ileride yine çok samimi arkadaşım olacak olan Tunay, Planlama servisinin Amiri Aysel hanım ve yine o serviste görevli olan diğer Aygün hanım hepsi çok samimi ve çok iyi insanlardı.

Bizim serviste ise zaman zaman ciddi bir çalışma oluyor, arada yan taraftan daktilograf bayanlar Asuman hanım, Oya hanım, Dudu hanım odamıza geliyor, kısa sohbetler ediliyor. Asuman hanım çok neşeli bir kadın olduğu için herkesi güldürüyordu. Dilek hanım ise daha memuriyette benim gibi yeni olduğu için pek yerinden kalkmıyordu.

Servisimizdeki Aygün hanım işleri iyi bildiği için, tecrübesi ile beni şaşırtıyordu. Sanıyorum o zamanlar on yıllık memurdu. Bunu öğrendiğimde, acaba bir gün benim de bu kadar hizmetim olacak mı diye düşünmüştüm.

Yavaş yavaş ben de esprilere katılmaya başlamıştım. Bir hafta sonunda Azize hanım Ankara'ya gitmiş, orada alışverişte yapmış. Pazartesi sabahı işe geldiğinde daktilo bölümündeki bayanlar şefimizin üstündeki kıyafetleri görmek için odaya doluştular. Hepsi beğenilerini ifade ediyorlardı. Azize hanımın üzerinde Ankara'dan yeni aldığı çok güzel bir bluz vardı. Odada o an tek erkek memurdum. Arada bir göz ucuyla onlara bakıyor, bir taraftan da işimi yapıyordum. İster istemez de konuşulanlara kulak misafiri oluyordum.

Bu kadar övgü dolu sözden sonra Azize hanım bana döndü ve bir de erkek gözüyle nasıl görünüyor Fikret beye soralım dedi.

O an muzipliğim tuttu ve "Şey pantolon mu evet çok güzelmiş" dedim, bu sözüm başta Azize hanım olmak üzere hepsinin kahkahalarla gülmesin neden oldu.

Asuman abla bana döndü ve "Sen de çok sessiz sedasız görünüyorsun ama, az değilsin demek ki" dedi. Bu söz karşısında mahcup oldum. Fakat daha sonraları Asuman ablayla da çok güzel bir dostluğumuz, arkadaşlığımız oldu.

Ben sabahları Adapazarı Treninden Gebze'de banliyo trene aktarma yaptığım için bir

müddet sonra Kartal, Cevizli, Maltepe taraflarından gelen Tunay bey, veznedar Kemal bey ve Dilek hanımla karşılaşmaya başladık. Onların sayesinde Suadiye istasyonunda inmeye başladım. Kadıköy Minibüs yolu üzerindeki iş yerimiz bu istasyona daha yakındı. Böylelikle yolum biraz kısalmış oldu.

Bu arada yeni Okul yılı iyice yaklaşmıştı. Son senem olacaktı. Çok heyecanlıyım. İzin sorunumun nasıl hallolacağını ise halen bilmiyordum. Bir ara konuyu Azize hanıma ve Aygün hanıma açtım, onlar bir şekilde hallolur deyince biraz rahatladım.

Aradan iki ay geçmesine rağmen nöbetçi memurluğu için beklenen memurlar ise bir türlü gelmemişti. Müdürlüğümüze ait araçlara, kursiyerlerin yemek ve yatakhane işlerine bakan Nevzat beyin aniden istifa etmesi nedeniyle işler bir anda şekil değiştirdi.

Yine bir gün odamıza gelen Güney bey Azize hanıma, söz konusu memurların muhtemelen tayinlerini memleketlerine yaptırdıklarını ve artık onların geleceğinden umudunu kestiğini söyledi. O nedenle Nevzat beyde görevden ayrıldığına göre yeniden bir iş bölümü yapmasını ve bana da görev vermesini söyledi.

O an hiç kimseye bir şey söyleyemedim ama, bu konuya hem sevindim, hem de biraz tedirgin oldum. Masa başında sürekli takip edeceğim bir işim olursa, üstelik yeni öğreneceğim işler. Okul zamanı sınavlara nasıl giderim diye endişe duydum.

Azize hanım Nevzat beyin işlerinin bir bölümünü bana devretti. Bir kısmını da Ümran hanıma devretmek istedi ama, o Evrak işinin çok zor olduğunu başka bir görev almayacağını söyleyince mecburen o işleride Aygün hanım üstlenmek zorunda kaldı. Yaşar bey ise Ankara'ya tayin isteyerek aramızdan ayrıldı.

Yaşar bey dedim de, onun beni şaşırtan bir alışkanlığı daha vardı. Nedendir bilinmez adamcağız aylığını aldığı zaman yanıma gelir ve ne olur Fikret bey ben hesabımı bilmiyorum. Bak ben maaşımın içinden bir kısmını alayım, gerisi sende dursun. Ayın bilmem kaçınıncı gününe kadar istesem de verme derdi. İtiraz etsem de ısrarı karşısında dayanamayıp bu sorumluluğu almıştım.

O tayin olup gidince bu garip banka görevinden de kurtulmuş oldum.

Doksan beşinci bölümün sonu

Mehmet Fikret ÜNALAN